

I Norge, hvor en tilsvarende hjemmetræningsordning som den danske har været gældende i nogle år, er der taget initiativ til et forskningsprojekt om en af metoderne, Domanmetoden. Dette projekt forventes iværksat i efteråret 2006 og afsluttes i 2008. Der er dansk deltagelse i projektet, og socialministeren har i et brevbilag til Folketingets Socialudvalg dateret den 4. april 2006 (Socialudvalget alm. del – bilag 272, folketingsåret 2005-06) oplyst, at projektet med dansk deltagelse vil omfatte Domanmetoden og Family Hope-metoden og vil danne grundlag for en beslutning om, hvorvidt træning efter disse metoder skal være et offentligt støttet tilbud.

Forslaget

Mange forældre til børn med forskellige former for hjerneskade eller andre handicap ønsker at undervise og træne deres børn i hjemmet. Alvorlige hjerneskader og andre skader, der kan sidestilles dermed, kræver en særdeles intensiv undervisning og træning, og en sådan kan ikke tilbydes i det offentlige system. Mange forældre ønsker i denne situation at gøre en ekstra indsats for et handicappet barn, og selv om det er behårdt arbejde, er det meget værdifuldt og meningsfuldt, når man kan se fremskridt som følge af undervisningen og træningen. MarselisborgCentrets undersøgelse viste da også, at familiens trivsel generelt blev væsentligt forbedret, når familier, der ønskede det, fik mulighed for selv at yde en indsats for det handicappede barn.

De metoder, der i dag er udbredt i USA, England og andre lande, er i mange tilfælde både gennemprøvet gennem mange år, og deres resultater er veldokumenterede ved uvildige undersøgelser udført af udenlandske forskere.

Dansk Folkeparti mener ikke, at det er rimeligt eller nødvendigt at afvente resultatet af en norsk undersøgelse, der skal udrede virkningerne af kun to af de kendte træningsmetoder. Der vil gå mere end 2 år, før den norske undersøgelse er afsluttet, og dens konklusioner vil være begrænset til kun to metoder ud af et

samlet antal kendte undervisnings- og træningsmetoder på ca. 40. De positive resultater, der kendes fra USA, taler ikke for at afvente den norske undersøgelse, men derimod for, at man mere bredt anerkender metoder, der har vist sig at være virkningsfulde i andre lande, i særdeleshed USA og England. Når speciallæger og forskere, der er anerkendt i deres hjemland, siger god for metoder, der har vundet stor udbredelse i disse lande, må det være tilstrækkeligt til, at vi også her i landet kan tillade forældre at undervise deres handicappede børn efter disse metoder.

Beslutningsforslaget pålægger derfor regeringen at fremsætte lovforslag og at forberede de nødvendige administrative ændringer, der sikrer, at forældre til handicappede børn, der ønsker at give deres børn undervisning og træning i hjemmet, får mulighed for at modtage økonomisk støtte. Ordningen skal omfatte alle forældre til handicappede børn og unge under 18 år.

Ordningen skal være permanent og landsdækkende, og den skal omfatte såvel hjerneskadede som andre grupper af handicappede børn, hvis forældre ønsker at give undervisning og træning i hjemmet. Ordningen skal ikke være begrænset til en eller enkelte hjemmetrænings- og undervisningsmetoder, men skal kunne omfatte alle metoder, der er udbredte og anerkendte i udlandet. Af metoder kan f.eks. nævnes IAHP, SonRise, ABR, FHC, ABA, Kozijavkin og TIPO.

Endvidere skal ordningen være fleksibel med hensyn til muligheden for at kombinere hjemmetræning og hjemmeundervisning med et deltidstilbud som f.eks. skole, børnehave, eller fritidsordning, for at de familier, der ønsker det, kan få deres barns sociale behov tilgodeset, og for at den enkelte familie får mulighed for at tilrettelægge hjemmetræningen og undervisningen på den måde, som familien vurderer at kunne overkomme.

Ordningen skal sikre lønkomensation til den forælder, der er ansvarlig for undervisningen og træningen, og dækning af udgifter til hjælpere, materialer og kurser.